

af aflöningen kan höjas, och om ingenting annat skulle ligga emot förslaget, så vore detta en småsak. Men då förslaget såsom visats icke har några säkra fördelar att erbjuda, utan blott olägenheter, får äfven jag afstyrka dess antagande.

170 YTTRANDE VID LANTDAGEN 15.XI 1877

Protokoll fördt hos Finlands Ridderskap och Adel

10

Herr *Snellman*, J. V.: Jag anhåller att få understödja herr *Montgomerys* förslag. Ehuru jag icke har närmare kännedom om förfarandet hos herrar bankfullmäktige, må jag likväl nämna, att man hört den klagan föras, att banken på sätt och vis skulle hafva två direktioner, derigenom att herrar bankfullmäktige ansett sig förpligtigade att i minsta detalj genast följa bankdirektionens åtgöranden. Och i min tanke gifva uttrycken i detta mom., »att i anledning af säkerhetshandlingarnes granskning ofördröjligen göra anmärkningar», i sjelfva verket betydlig anledning dertill, att herrar bankfullmäktige hafva ansett sig förpligtigade att för hvarje gång en sådan granskning förekommer vända sig med anmärkningar till direktionen. Det måste naturligtvis för direktionen vara påkostande att sålunda två gånger i månaden hafva att vänta anmärkningar öfver sina tillgöranden och afgifva förklaring o. s. v. Säkerligen vore det lämpligare, om bankdirektionen endast då något fel upptäckts i säkerhetshandlingarnes beskaffenhet skulle göra anmärkning, men föröfrigt ställa sina anmärkningar såsom allmänna utlåtanden angående bankens handhavande och förvaltning. Äfven på denna grund skulle jag för min del anse att momentet borde uteslutas.

20

30

171 ANSLAGET FÖR FÄNGELSEBYGGNADER.

Morgonbladet n:o 269, 17.XI 1877

Anslaget för fängelserna skulle enligt propositionen och ständernas beslut vid 1863 års landtdag utgå af bränvinsbränningsskatten. Men ännu 1870 uppgick inkomsten af bränvinsbränningsskatten icke utöfver den skuld, hvari fonden under de föregående åren stannat. Och ehuru skatten 1871 betydligt vexte, fanns 1872, då landtdagen beslöt, att jernvägen Tavastehus–Åbo–Tammerfors skulle byggas eventuelt för statens räkning, ingen säker utsigt, att årsinkomsten blefve tillräcklig till bestridande af annuiteten å ett härför behöfligt lån af 20 miljoner.

40

50

Det var under sådana förhållanden 1872 års landtdag beviljade en miljon för fängelsebyggnader – men nödtvunget förde anslaget på Bevillningsmedelsfonden. De förordningar, som ändra strafflagen, öfverhufvud mildra straffen och afskaffa kroppsstraff voro dekreterade, men kunde och kunna ännu icke sättas i verket, emedan fängelse-reformen måste samtidigt införas. Varma vänner af denna, äfven allmänt gillade och önskade reform framhöllo nödvändigheten af, att någon början gjordes till dess genomförande.

Bevillningen var från begynnelsen ett öfverflödsverk, hvilket endast af de närmaste årens svaga statsinkomster och stora statsutgifter kunde motiveras. Ty äfven folkskolors inrättande, så vidt detta kan anses bero